

مثلاً گفتیم حکم
دسته‌های خیابانی
از لحاظ عقیده
شما چیست؟ اگر
واجب است که
خب ما زمینه را
مساعد کنیم؛ ولی
اگر مستحب باشد،
این می‌ارزد به
این که خون کسی
ریخته شود و باز این
را اجرا کنیم؟

گفتند نمی‌ارزد و ما تبلیغ می‌کنیم که به آن جاها نروند؛ یعنی این تصمیم مشترک بود که ما گرفتیم.

بحث دیگری که اگر موافق باشید به آن پردازیم و بیشتر به جنبه داخلی افغانستان مربوط می‌شود، بحث مدرسه رفتن دختران و فعالیت اجتماعی زنان و دختران در دانشگاه و سر کار رفتن و کسب و کار است. کلا دیدگاه طالبان نسبت به این مسأله چیست؟ من می‌خواهم این را یک بار شفاف از زبان شما بشنوم فارغ از آن چیزی که تا الان در رسانه‌ها شنیده‌ایم و انواع و اقسام شایعه‌هایی که وجود دارد. اساساً چرا ممانعت سفت و سختی وجود دارد در این زمینه و حکومت طالبان هم این قدر سفت پای این مسأله ایستاده است؟

شما خودتان دارای فرزند دختر هستید؟

بله.

پرسشگر ۴: خیلی هم عالی. چند سال‌شان است؟ کلاس چندم هستند؟

دروس دینی خوانده‌اند. الان معادل صنف ششم هستند.

شما دختران دیگر را در نظر بگیرید. تا ششم رفته‌اند و از ششم به بعد یک دفعه باید بنشینند در خانه و در مکتب به رویشان بسته می‌شود. در واقع می‌شود گفت این دو سال اخیر و اتفاقات دیگر افسردگی شدیدی برای دختران شما داشته است. پاسخ‌تان چیست؟

ببینید، حکومت اسلامی افغانستان مانع تحصیل و تعلیم نیست. ما هیچ وقت نگفته‌ایم ما اجازه نمی‌دهیم. ما فقط برای اصلاح متون هستیم. مثل این که جمهوری اسلامی ایران در ابتدای کار خود چنین کاری کرده بود. ما از تجربه‌های آنها استفاده می‌کنیم که متون اصلاح شود.

حالا بگذارید مدرسه بروند و هم‌زمان اصلاح بکنید.

اصلاح یک کار جدی است. باید تمام متون اصلاح شود...

خب تا چه زمانی؟

هر وقت کار ما به پایان رسید، آن وقت می‌توانیم...

پرسشگر ۲: مثلاً درس زبان، ریاضی و جغرافیا فکر نمی‌کنم مشکل دینی داشته باشد. شاید متون دینی مشکل داشته باشد؛ مثلاً در هر پایه تحصیلی یک کتاب مشکل دارد.

فقط بحث متن نیست، محل مناسب می‌خواهد، امکانات رفت و آمد مناسب می‌خواهد